

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3956/2566

บริษัท อ.โจทก์ นาย พ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 145, ป.วิ.พ. มาตรา 148

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์ฟ้องคดีก่อนแล้วมาฟ้องคดีนี้ แม้จำเลยที่ 2 คดีนี้และจำเลยในคดีก่อนจะเป็นนิติบุคคลแยกจากกัน แต่จำเลยในคดีก่อนและจำเลยที่ 2 คดีนี้ ต่างเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งจะต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ พ. (จำเลยซึ่งในคดีนี้) เป็นเจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำให้การปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกัน ถือได้ว่าจำเลยที่ 2 คดีนี้เป็นคู่ความเดียวกันกับจำเลยในคดีก่อน เมื่อโจทก์คดีนี้ฟ้องจำเลยที่ 2 ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการทำละเมิดของ พ. ซึ่งเป็นการฟ้องโดยอาศัยประเด็นที่ต้องวินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับคดีก่อน และในคดีก่อนได้ถึงที่สุดไปแล้ว ดังนี้ โจทก์และจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นคู่ความในคดีนี้ต้องผูกพันตามคำพิพากษาในคดีก่อนด้วย ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 145 อันต้องห้ามมิให้รื้อรองฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 148 โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้เงิน 233,770 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ศาลชั้นต้นตรวจคำฟ้องแล้ว พิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 ค่าฤชาธรรมเนียมโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 ให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาในประเด็นข้อพิพาทแห่งคดีแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาสั่งเมื่อมีคำพิพากษาใหม่ จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2560 โจทก์ยื่นฟ้องกระทรวงศึกษาธิการเป็นจำเลยให้รับผิดชอบในมูลละเมิดจากการที่นายพิชัย ลูกจ้างและเป็นผู้ครอบครองรถกระบะ หมายเลขทะเบียน นก 6495 สงขลา ขับรถคันดังกล่าวเฉี่ยวชนกับรถยนต์หมายเลขทะเบียน กพ 6984 สงขลา คันที่โจทก์รับประกันภัยไว้ ปรากฏตามคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 1917/2560 ของศาลจังหวัดสงขลา คดีดังกล่าวศาลจังหวัดสงขลาพิพากษายกฟ้องโดยวินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นอื่น คดีถึงที่สุดโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ต่อมาโจทก์ยื่นฟ้องนายพิชัยเป็นจำเลยที่ 1 และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นจำเลยที่ 2 ให้ร่วมรับผิดชอบในมูลละเมิดเป็นคดีนี้ ในชั้นตรวจคำฟ้องศาลชั้นต้นให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 โจทก์มิได้อุทธรณ์ คดีระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 ถึงที่สุด คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยที่ 2 ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า ฟ้องโจทก์ในส่วนของจำเลยที่ 2 เป็นฟ้องซ้ำกับคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 1917/2560 ของศาลจังหวัดสงขลาหรือไม่ เห็นว่า การที่โจทก์ฟ้องคดีก่อนแล้วมาฟ้องเป็นคดีนี้ แม้จำเลยที่ 2 คดีนี้ และจำเลยในคดีก่อนจะเป็นนิติบุคคลแยกจากกันก็ตาม แต่จำเลยในคดีก่อนและจำเลยที่ 2 คดีนี้ ต่างเป็นหน่วยงานของรัฐ

ซึ่งจะต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกัน ถือได้ว่าจำเลยที่ 2 คดีนี้เป็นคู่ความเดียวกันกับจำเลยในคดีก่อน เมื่อโจทก์คดีนี้ฟ้องจำเลยที่ 2 ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการทำละเมิดของนายพิชัย ซึ่งเป็นการฟ้องโดยอาศัยประเด็นที่ต้องวินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับคดีก่อน และในคดีก่อนได้ถึงที่สุดไปแล้ว ดังนี้ โจทก์และจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นคู่ความในคดีนี้ต้องผูกพันตามคำพิพากษาในคดีก่อนด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 145 อันต้องห้ามมิให้รื้อรองฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้ กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาข้ออื่นของจำเลยที่ 2 อีก เพราะไม่ทำให้ผลคำพิพากษาเปลี่ยนแปลง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาในประเด็นข้อพิพาทแห่งคดีแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดีนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

ชนิษฐา อรุณวงศ์ · สิริกานต์ มีจุล · อริยะ นาวิณธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3956/2566>